

For det andet var renteniveauet for den store part af boligmarkedet mellem 15 og 21 pct. Man skal huske på, at selv om renten på det tidspunkt var kommet lidt under, var der ikke mulighed for at konvertere, for det var baseret på kontantlån, der var optaget på 10 pct.-obligationer, og derfor kostede det, når man sænkede rentefradragsværdierne med 10 pct. den gang, ca. 2 procentpoint på renten. Den ændring, man lavede næsten i ét hug i januar 1987 for de højeste indkomster med en begrænsning af rentefradraget med 23 pct. på én gang, var altså noget, der næsten gav en virkning, der svarede til, at vi helt fjernede rentefradraget på det nuværende renteniveau. Og deroveri kom så kartoffelkursrenterne, deroveri kom kreditstrømninger, hvor man kun kunne optage 20-års-lån for den ene halvdel, 30-års-lån for den anden halvdel. Det skulle være mixlån, altså delvis med serielån, for at få hurtigere afdrag med højere stempelafgifter osv.

De to ting kan ikke sammenlignes, og det, vi er i gang med, er at forhindre, at vi overhovedet kommer i nærheden af den situation igen. Og derfor den dosering og derfor den præcise måde at svare på det konkrete problem, som jeg har glædet mig over vi er enige i analysen af.

Det, der så ligger nu, er over tre år en nedjustering af værdierne i rentefradraget; det er, når vi kommer hen i slutforløbet, hvor der kun er 6 pct. tilbage af bundskatten, at vi også flytter de ligningsmæssige fradrag ned på de ca. 32 pct.; det er, at vi fjerner fradragsværdien for kapitalpension fra topskatten.

Vi kan sige, at det er udgiftssiden. Det er måske den, vi har hørt mest om. Det er den, der har været regnet mest på, og så har man haft en tendens til at glemme indtægtssiden, der altså er, at hver eneste krone, der kommer ind, og endda i slutforløbet noget mere anvendes til at sænke bundskatten, anvendes til at sænke mellemskatten, anvendes til at justere befordringsfradraget for lavindkomster, anvendes til, at børnefamilier med lave indkomster får væsentlig lavere pasningsudgifter.

På bundskatten betyder det så, at en lang række familier får ganske pæne gevinster. På mellemskatten, som hr. Flemming Kofod-Svendsen specielt vurderede på, betyder det i slutforløbet, at en familie slipper for at betale skat af 64.000 kr., som man betaler 6 pct.-skat af i dag, og hvis det er et ægtepar og den ene ægtefælle ikke bruger beløbet, kan det overføres til den anden ægtefælle. Det vil lidt forenk-

let sagt sige, at når vi når frem til år 2002, vil man ikke skulle betale mellemskat af en indkomst, der ligger under ca. 400.000, når vi regulerer frem, og vi skal huske på, at de beløbsgrænser, vi taler om, er efter, at der er fratrukket arbejdsmarkedsbidrag på 8 pct. Så når vi ser på, hvilket indkomstniveau man har, ja, så er det altså 8 pct. højere end det, vi normalt taler om her.

Og så laver vi omlægningen fra lejeværdi til en ejendomsværdibeskatning. Vi gør det på det tidspunkt, hvor vi er kommet ned på en fradragsværdi for renterne og en beskatningsværdi på lejeværdien på 40 pct., og det er først på det tidspunkt, vi omregner for bestående boligejere. Det vil sige, at i forhold til den ejendomslejeværdi, man betaler her i år 1998, får man faktisk en rabat, der ligger på et 6 procentpoint eller, omregnet til procent, et ca. 15 pct. lavere niveau end det, der ligger i ejendomslejeværdibeskatningen her i 1998 for eksisterende boligejere.

Der er også nogle, der har talt om det her, som om det betød højere indkomstskatter. Hvis man kigger i bemærkningerne til lovforslaget om personbeskatningen, L 92, hvor vi har gjort lidt ud af at forklare, hvad der sker med marginalsatterne, ja, så vil man se, at ca. 80 pct. af alle får lavere marginalsatter, når det her er gennemført, at 8 pct. eller ca. 380.000 mennesker får et fald i marginalsatterne eller, skal vi sige det lidt enkelt, i trækprocenterne på 5 pct.

Det vil altså sige, at vi har en meget, meget stor gruppe, næsten 80 pct. af alle danskere, som får lavere trækprocenter som følge af det her i forhold til det, man ellers ville have fået.

Det synes jeg da også er en lille oplysning, der er værd at notere i sammenhængen.

Så er noget af det, der har optaget mange – og med rette, synes jeg – de unge familier, og det er de nyetablerede. Det har faktisk også optaget os meget i forberedelserne af det her udspil. Det er altid besværligt, det er altid bekymrende, når vi skal ind og røre specielt ved noget, der vedrører renteudgifter, og sikre, at generationsfordelingen er ordentlig, at balancen er ordentlig imellem de enkelte generationer. Og hvis ellers vi halvældre opfører os ordentligt, ja, så skulle vi jo have en lille gæld, og de unge skulle have en stor gæld. Det skal jeg vende lidt tilbage til senere.

Derfor har vi også lavet mange beregninger. Vi har ikke kunnet finde de dér eksempler på, at man, hvis man i øvrigt har opført sig fornuf-